

[Ole Espersen]

Den domstol, der nu ser ud til at blive resultatet, er således reelt kun støttet af et mindretal og oven i købet kun af et mindretal inden for regeringspartierne. Domstolen bliver et barn af regeringspartiernes politiske uenighed, et resultat af 30–40 folketingsmedlemmers trussel om at belaste regerings samarbejdet yderligere i forhold til, hvad det allerede er belastet. Ministre og tjenestemænd skal nu i mange måneder gennem de samme undersøgelser, som allerede er gennemført, og tjenestemændene stilles, som jeg sagde før, ringere i forhold til ministrene, end de var blevet, hvis man havde valgt en parlamentarisk kommission.

Jeg tror ikke, der er nogen, der med samvittigheden i behold kan bestride, at man her vil bruge retsplejeloven særdeles partipolitisk på en måde, der ikke er et retssamfund værdigt.

VS skriver i sit – i øvrigt fremragende – betænkningsskildring, at man har valgt den måde, der maksimalt generer en politisk modstander, og jeg er ganske enig i denne vurdering.

Det partipolitiske fremgår, synes jeg, især af, at partiet venstre har modsat sig meget stærkt, at ganske tilsvarende forhold inden for andre ministerier, forhold, der økonomisk kan vise sig at have langt større betydning, og som vedvarer, forhold, som accelerer under den nuværende regering, inddrages i undersøgelserne, før et ansvar placeres.

Det partipolitiske og det personlige, kan man sige, har også vist sig ved udtalelser af venstres ordfører, hr. Bjørn Elmquist, som kun kan opfattes som udtryk for et ønske om at genere tidligere arbejdsminister Svend Auken så meget, som det nu kan lade sig gøre, selv på basis af anonyme smædeskrivelser.

Det personlige, partipolitiske har vist sig ved, at CDs ordfører, hr. Nør Christensen, er fremkommet med højst besynderlige udtalelser til Jyllands-Posten, bl.a. en udtalelse om, at hr. Svend Auken må have handlet bevidst i forbindelse med en overtrædelse af direktiver fra organer, hvis direktiver skal følges – en besynderlig udtalelse, når man samtidig ønsker en kommissionsdomstol nedsat. CD har tilsyneladende fældet dommen allerede.

Det mest bemærkelsesværdige i denne sag er dog nok, at de to partier, der er mest fjendtligt indstillet over for fagbevægelsen og arbejderbevægelsen, venstre og det radikale

venstre, i skøn samdrægtighed har reageret, endda særdeles voldsomt, mod at inddrage andre ministerier i denne undersøgelse. Når man har reageret voldsomt, skyldes det vel, at når det drejede sig om andre ministerier, ville man ikke komme til, at arbejderbevægelsen eller Arbejdernes Landsbank var inde i billedet, således som man har gjort det her. Da ville det være andre banker, andre institutioner, kommunerne osv., som blev inddraget i præcis den samme problemstilling. Det har man ikke ønsket, og vi kan kun – når vi nu nødsages til selv at finde ud af, hvad baggrunden er – forstå dette som et ønske om at drive en, synes vi, meget usædvanlig og meget ubehagelig hetz mod arbejderbevægelsen, mod fagbevægelsen.

Det skal socialdemokratiet og arbejderbevægelsen nu nok overleve. Spørgsmålet er, om en justitsminister og det regeringsbærende konservative folkeparti ikke vil få vanskeligheder herved.

En kendt kommentator, hr. Jørgen Grønnegård Christensen, der bestemt ikke står regeringspartierne fjernt, skrev i en kommentar i Berlingske Tidende i søndags: hvorfor skal regeringspartiernes politik altid justeres efter den laveste og mest kortsigtede fællesnævner? Ja, det må man spørge om. Vi får ikke svaret fra disse partier, men jeg mener, at vi selv har givet svaret igennem det, jeg har sagt her.

Det følger af sig selv, at vi ikke kan medvirke til, at denne kommissionsdomstol nedsættes, min gruppe vil stemme imod. Man vil også forstå, at de to tidligere arbejdsministre i gruppen, hr. Erling Jensen og hr. Svend Auken, af grunde, som er indlysende, vil undlade at stemme til forslaget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er kun en kort bemærkning, jeg vil gøre på nuværende tidspunkt – der er adskillige andre ting, jeg senere vil sige til den socialdemokratiske ordfører – og den drejer sig om den påstand, som ikke har noget hold i virkeligheden, at vi ikke havde redegjort for vores motiver til at bede om at få en kommissionsdomstol nedsat.

Jeg må bede hr. Ole Espersen om at læse i betænkningen under VIII, hvor jeg henviser til det, professor i forvaltningsret Bent Chri-